

Bryssel den 21 november 2016
(OR. en)

14663/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0152 (COD)**

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kundernas nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas en kompromisstext som ska läggas fram för rådet (konkurrenskraft) den 28 november 2016.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om åtgärder mot geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kundernas nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (1) För att uppnå målet att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, som ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för bland annat varor och tjänster är säkerställd, räcker det inte med att avskaffa endast statliga hinder mellan medlemsstaterna. Avskaffandet kan undergrävas genom att privata aktörer inför hinder som inte är förenliga med friheterna på den inre marknaden. Detta inträffar då näringsidkare som driver verksamhet i en medlemsstat blockerar eller begränsar åtkomsten till sitt onlinegränssnitt, såsom webbplatser och appar, för kunder från andra medlemsstater som vill handla över gränserna (så kallad geoblockering). Det inträffar också på andra sätt då vissa näringsidkare tillämpar andra allmänna villkor för åtkomst till sina varor och tjänster på sådana kunder från andra medlemsstater, både online och offline. Även om det ibland kan finnas objektiva motiveringar till sådan särbehandling nekar näringsidkare i andra fall konsumenter som vill handla över gränserna åtkomst till varor eller tjänster, eller tillämpar andra villkor på dessa, av enbart kommersiella skäl.
- (2) På detta sätt delar vissa näringsidkare på ett konstgjort sätt upp den inre marknaden längs med inre gränser och hindrar den fria rörligheten för varor och tjänster, och begränsar därigenom kundernas rättigheter och hindrar dem från att dra fördel av större valmöjligheter och optimala villkor. Sådan diskriminerande praxis är en av de största orsakerna till att de gränsöverskridande handelstransaktionerna är relativt få inom unionen, även inom elektronisk handel, vilket hindrar att den inre marknaden uppnår sin fulla tillväxtpotential. Ett förtydligande av i vilka situationer det inte finns några motiverade skäl till sådan särbehandling bör ge alla parter i gränsöverskridande transaktioner klarhet och rättssäkerhet och bör säkerställa att regler om icke-diskriminering kan tillämpas och verkställas på ett effektivt sätt på hela den inre marknaden.

- (3) I enlighet med artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG² ska medlemsstaterna säkerställa att tjänsteleverantörer som är etablerade i unionen inte behandlar tjänstemottagare olika på grund av deras nationalitet eller bosättningsort. Den bestämmelsen har emellertid inte varit fullständigt effektiv för att bekämpa diskriminering och den har inte minskat oklarheten i lagstiftningen tillräckligt mycket, i synnerhet eftersom den ger en möjlighet att rättfärdiga skillnaderna i behandling och den följaktligen är svår att verkställa i praktiken. Geoblockering och andra former av diskriminering på grund av nationalitet, bosättningsort eller etableringsort kan därtill också uppstå som en följd av ageranden av näringsidkare som är etablerade i tredjeländer, som inte omfattas av det direktivet.
- (4) De riktade åtgärder som fastställs i denna förordning och som ger klara, enhetliga och effektiva bestämmelser om ett utvalt antal frågor krävs därför för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl.
- (5) Denna förordning syftar till att förhindra diskriminering på grund av kundernas nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, inklusive geoblockering, vid gränsöverskridande handelstransaktioner mellan näringsidkare och kunder vad gäller försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster inom unionen. Målet är att motverka både direkt och indirekt diskriminering, och därmed även inbegripa omotiverad särbehandling på grund av andra särskilda kriterier som leder till samma resultat som tillämpningen av kriterier som direkt baserar sig på kundernas nationalitet, bosättningsort eller etableringsort. Sådana andra kriterier kan i synnerhet tillämpas på grundval av information som anger var kunderna fysiskt befinner sig, såsom IP-adressen de använder för åtkomst till ett onlinegränssnitt, leveransadressen de uppger för varorna, det språk de valt eller den medlemsstat där kundens betalningsinstrument är utfärdat.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

(5a) De rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i denna förordning bör inte gälla i situationer som är rent interna för en medlemsstat, dvs. där alla relevanta aspekter av transaktionen är begränsade till en enda medlemsstat, särskilt kundens eller näringsidkarens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, platsen för utförande, det betalningsmedel som används vid transaktionen eller erbjudandet samt användningen av ett onlinegränssnitt.

- (6) Med beaktande av att en del rättsliga och administrativa hinder för näringsidkare har avskaffats runtom i unionen för vissa tjänstesektorer som en följd av tillämpningen av direktiv 2006/123/EG bör det materiella tillämpningsområdet för denna förordning vara enhetligt med tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG. Som en följd av detta bör bestämmelserna i denna förordning bland annat gälla icke-audiovisuella tjänster som levereras elektroniskt [...], dock i enlighet med det särskilda undantag som föreskrivs i artikel 4 och den påföljande översyn av det undantaget som föreskrivs i artikel 9. Denna förordnings tillämpningsområde omfattar därför inte audiovisuella tjänster, till exempel tjänster vars **huvudsakliga** [...] **syfte** är att tillhandahålla åtkomst till sändningar av idrottsevenemang och som tillhandahålls på grundval av exklusiva territoriella licensavtal. Åtkomst till finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, däribland betaltjänster, bör därför också undantas, oaktat denna förordnings bestämmelser om icke-diskriminering vid betalningar.

- (7) Diskriminering kan också förekomma gällande tjänster inom transportsektorn, i synnerhet vid försäljning av biljetter för persontransport. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008³, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010⁴ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011⁵ föreskriver emellertid redan omfattande diskrimineringsförbud som gäller all diskrimineringspraxis som denna förordning syftar till att åtgärda. Avsikten är därtill att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1371/2007⁶ ska ändras i detta hänseende inom en snar framtid. Tjänster inom transportsektorn bör av denna orsak, och för att säkerställa enhetlighet med tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG, inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

(7a) Denna förordning bör också omfatta försäljning av pakettjänster, det vill säga försäljning av en kombination av två eller flera olika tjänster eller en kombination av försäljning av varor och tillhandahållande av en eller flera tjänster. Om ett sådant paket innehåller en eller flera tjänster som var för sig inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, bör det huvudsakliga syftet med och målet för paketet beaktas för att avgöra om det som helhet omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning. Om näringsidkare inte har laglig rätt att tillhandahålla en del av ett sådant paket utanför ett visst territorium, bör de emellertid inte vara skyldiga att tillhandahålla ett sådant paket som en helhet över gränsen till kundens medlemsstat om detta skulle kräva att de tecknade nya avtal eller ändrade sina befintliga avtal med tredje parter. Samtidigt bör de delar av ett sådant paket som utan ytterligare kostnader för näringsidkarna kan tillhandahållas över gränsen till kundens medlemsstat tillhandahållas.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

- (8) Denna förordning bör inte påverka de tillämpliga reglerna på skatteområdet, eftersom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) anger specifika grunder för åtgärder på EU-nivå när det gäller skattefrågor.
- (9) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008⁷ får den lag som ska tillämpas för ett avtal mellan en konsument och en näringsidkare som bedriver sin affärsverksamhet eller yrkesverksamhet i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort eller på något sätt riktar sådan verksamhet till det landet eller till flera länder, inbegripet det landet, inte medföra att konsumenten berövas det skydd som tillförsäkras konsumenten genom sådana bestämmelser som inte kan avtalas bort enligt lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort. I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012⁸ får konsumenten, om talan avser avtal som har ingåtts av en konsument och en näringsidkare som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i den medlemsstat där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till den medlemsstaten eller flera stater, däribland den medlemsstaten, väcka talan mot den andra avtalsparten i den medlemsstat där denne har hemvist, och talan mot en konsument får väckas endast vid domstolarna i den medlemsstat där konsumenten har hemvist.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (10) Denna förordning bör **inte påverka** unionslagstiftningen om civilrättsligt samarbete, i synnerhet de bestämmelser om den tillämpliga lagen för avtalsförpliktelser och **domstols** behörighet vilka fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008⁹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012¹⁰, [...]. I synnerhet bör det faktum att en näringsidkare följer bestämmelserna i denna förordning inte i sig tolkas som att denna riktar sin verksamhet till konsumentens medlemsstat [...] **i den mening som avses i artikel 6.1 b i förordning (EG) nr 593/2008 och i artikel 17.1 c i förordning 17.1 c i förordning (EU) 1215/2012. Vid fastställande av tillämplig lag och behörig domstol bör därför den omständigheten att näringsidkaren inte blockerar eller begränsar åtkomsten till sitt onlinegränssnitt för kunder från en annan medlemsstat, inte tillämpar olika allmänna villkor för åtkomst i de fall som föreskrivs i denna förordning eller inte tillämpar olika villkor för betalningstransaktioner inom det utbud av betalningsmedel som näringsidkaren godtar inte i sig anses innebära att näringsidkaren riktar sin verksamhet till konsumentens medlemsstat.**

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (11) Den diskriminerande praxis som denna förordning syftar till att åtgärda sker vanligen genom allmänna villkor och annan information som fastställs och tillämpas av den berörda näringsidkaren eller för dennas räkning som ett förhandsvillkor för att få åtkomst till varorna eller tjänsterna i fråga och som tillhandahålls allmänheten. Sådana allmänna villkor för åtkomst omfattar bland annat priser, betalningsvillkor och leveransvillkor. De kan tillhandahållas allmänheten av den berörda näringsidkaren eller för dennas räkning på olika sätt, såsom information som offentliggörs i reklamannonser, på webbplatser, handlingar som föregår ett avtal eller avtalshandlingar. Sådana villkor gäller om näringsidkaren och kunden inte skilt har gjort upp ett avtal om något annat. Villkor som förhandlas fram individuellt av näringsidkaren och kunden bör inte tolkas som allmänna villkor för åtkomst i den mening som avses i denna förordning.
- (12) **Konsumenter och företag, särskilt mikroföretag och små och medelstora företag, befinner sig ofta i en liknande situation när de som slutanvändare köper varor eller tjänster enligt allmänna åtkomstvillkor. Följaktligen bör både konsumenter och företag** [...] skyddas från diskriminering på grund av nationalitet, bosättningsort eller etableringsort i egenskap av kunder i den mening som avses i denna förordning. Det skyddet bör dock inte omfatta kunder som köper en vara eller en tjänst för att **därefter** sälja den vidare, **omvandla den, bearbeta den eller hyra ut den**, eftersom det skulle påverka distributionssystem som ofta används företag emellan, **som ofta förhandlas fram bilateralt och som är direkt knutna till affärsstrategierna uppströms eller nedströms**, såsom selektiv distribution och ensamåterförsäljning, som i allmänhet gör det möjligt för tillverkare att välja återförsäljare, i enlighet med reglerna om konkurrens.

- (13) Diskriminerande behandling i samband med handelstransaktioner gällande försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster inom unionen har samma följder för kunderna och den inre marknaden oavsett om en näringsidkare är etablerad i en medlemsstat eller i ett tredjeland. Därför, och i syfte att säkerställa att samma krav gäller alla konkurrerande näringsidkare på denna punkt, ska åtgärderna som fastställs i denna förordning tillämpas likvärdigt på alla näringsidkare som bedriver verksamhet inom unionen.
- (14) För att öka kundernas möjligheter att få åtkomst till information om försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster på den inre marknaden och för att öka insynen, även gällande priser, ska näringsidkare inte, varken genom tekniska åtgärder eller på annat sätt, hindra kunder från att få fullständig och likvärdig åtkomst till onlinegränssnitt oavsett nationalitet, bosättningsort eller etableringsort. Sådana tekniska åtgärder kan i synnerhet omfatta teknik som används för att fastställa var kunden befinner sig fysiskt, däribland genom att spåra IP-adressen **eller** koordinater som erhållits via ett globalt system för satellitnavigering [...]. Förbudet mot diskriminering vad gäller åtkomst till onlinegränssnitt ska dock inte ses som att näringsidkaren åläggs en skyldighet att idka handel med kunder.
- (15) Vissa näringsidkare upprätthåller olika versioner av sina onlinegränssnitt med inriktning på kunder från olika medlemsstater. Detta bör alltså vara möjligt, men omdirigering av en kund från en version av onlinegränssnittet till en annan utan kundens aktiva samtycke bör förbjudas. **Näringsidkare bör inte vara skyldiga att kräva kundens uttryckliga samtycke varje gång denna kund besöker samma onlinegränssnitt. När kundens uttryckliga samtycke har givits bör detta anses gälla för varje efterföljande gång denna kund besöker samma onlinegränssnitt.** Alla versioner av onlinegränssnittet bör ständigt finnas lättillgängliga för kunden.

- (16) I vissa fall kan det vara nödvändigt att blockera, begränsa åtkomsten eller omdirigera en kund utan dennas samtycke till en alternativ version av ett onlinegränssnitt på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort för att säkerställa efterlevnad med ett **visst** rättsligt krav i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagar i enlighet med unionslagstiftningen **som gäller för näringsidkaren till följd av att denna bedriver verksamhet i den medlemsstaten**. Sådana lagar kan begränsa kundernas åtkomst till vissa varor eller tjänster, till exempel genom att förbjuda visning av ett visst innehåll i vissa medlemsstater. Näringsidkare bör inte hindras från att efterleva sådana krav och bör därför kunna blockera, begränsa åtkomst eller omdirigera vissa kunder eller kunder på vissa territorier till ett onlinegränssnitt i den utsträckning det är nödvändigt av denna orsak. **Dessutom bör tillämpningen av denna förordning inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa sina grundläggande regler och principer för pressfrihet och yttrandefrihet.**
- (17) I ett antal särskilda situationer kan skillnader i behandlingen av kunder genom tillämpning av allmänna villkor för åtkomst, även direkt vägran att sälja varor eller tillhandahålla tjänster, på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort inte objektivt motiveras. I de situationerna bör all sådan diskriminering förbjudas och kunder bör följaktligen ha rätt till att, i enlighet med de särskilda villkor som fastställs i denna förordning, idka handel på samma villkor som en lokal kund och ha fullständig och likvärdig åtkomst till alla olika varor eller tjänster som erbjuds oavsett nationalitet, bosättningsort eller etableringsort. Näringsidkare bör därför vid behov vidta åtgärder för att säkerställa efterlevnad med det förbudet mot diskriminering om de berörda kunderna annars skulle uteslutas från sådan fullständig och likvärdig åtkomst. [...]

- (18) Den första av dessa situationer är då näringsidkaren säljer varor och **varorna levereras till en medlemsstat till vilken näringsidkaren erbjuder leverans i sina allmänna åtkomstvillkor eller varorna hämtas på en plats som omfattas av en överenskommelse mellan näringsidkaren och kunden i en medlemsstat där näringsidkaren erbjuder detta alternativ i sina allmänna åtkomstvillkor** [...]. I den situationen bör kunden kunna köpa varor på exakt samma villkor, däribland pris och leveransvillkor, som motsvarande kunder som är bosatta i [...] **den medlemsstat där varorna levereras eller där varorna hämtas** [...]. Detta kan innebära att en utländsk kund måste hämta varan i den medlemsstaten eller i en annan medlemsstat dit näringsidkaren levererar. I denna situation behöver näringsidkaren inte momsregistrera sig i kundens medlemsstat, och inte heller ordna gränsöverskridande varuleverans.
- (19) Den andra situationen är då näringsidkaren tillhandahåller tjänster som levereras elektroniskt, andra än tjänster vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla åtkomst till [...] **eller använda** upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, såsom molntjänster, datalagerhanteringstjänster, webbhotell och brandväggstjänster, **eller att sälja upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter i immateriell form, som e-böcker och onlinemusik**. I detta fall krävs ingen fysisk leverans, eftersom tjänsterna levereras elektroniskt. Näringsidkaren kan deklarerar och betala mervärdesskatt på ett förenklat sätt i enlighet med reglerna om det gemensamma systemet för mervärdesskatt som föreskrivs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011¹¹.

¹¹ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (20) Slutligen bör tillämpning av andra allmänna villkor för åtkomst, **av skäl som rör kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, inte heller vara motiverad** i en situation där näringsidkaren tillhandahåller tjänster och kunden tar emot tjänsterna på en **fysisk plats, exempelvis i näringsidkarens lokaler eller på en annan specifik plats där näringsidkaren tillhandahåller sina tjänster inom territoriet för en medlemsstat där näringsidkaren är verksam**. Dessa situationer gäller [...]tillhandahållande av tjänster **som skiljer sig från tjänster som tillhandahålls elektroniskt**, såsom hotellövernattningar, idrottsevenemang, biluthyrning och inträdesbiljetter till musikfestivaler eller nöjesparker. I dessa situationer måste näringsidkaren inte momsregistrera sig i en annan medlemsstat eller ordna gränsöverskridande varuleverans.
- (21) I alla dessa situationer, i enlighet med de bestämmelser om tillämplig lag för avtalsförpliktelser och behörighet som fastställs i förordningarna (EG) nr 593/2008 och (EU) nr 1215/2012, då en näringsidkare inte bedriver sin verksamhet i den medlemsstat där konsumenten har hemvist eller riktar sådan verksamhet till den medlemsstaten, eller där kunden inte är konsument, innebär efterlevnad med denna förordning inte några tilläggskostnader som kan hänföras till lagstiftning eller skillnader i tillämplig lagstiftning för näringsidkaren. Om näringsidkaren däremot bedriver verksamhet i kundens medlemsstat eller riktar verksamhet dit har näringsidkaren visat sin avsikt att etablera handelsrelationer med kunder från den medlemsstaten och har därför kunnat ta sådana kostnader i beaktande.

(21a) Det förbud mot att diskriminera kunder som i enlighet med denna förordning är tillämpligt i sådana situationer som avses ovan bör inte tolkas som att det ska hindra näringsidkare från att erbjuda varor eller tjänster i olika medlemsstater eller att lämna riktade erbjudanden och olika villkor till vissa grupper av kunder, inbegripet genom inrättandet av landsspecifika webbaserade gränssnitt, förutsatt att näringsidkarna behandlar sina kunder på ett icke-diskriminerande sätt, oberoende av deras nationalitet, bostadsort eller etableringsort, i fall då en kund önskar utnyttja sådana erbjudanden och villkor. Inte heller bör detta förbud anses utgöra ett hinder för näringsidkares frihet att på icke-diskriminerande grund erbjuda olika villkor, inbegripet olika priser vid olika försäljningsställen, t.ex. butiker och webbplatser eller att tillhandahålla särskilda erbjudanden endast inom ett visst område i en medlemsstat.

(21b) Detta förbud bör inte heller tolkas så att det påverkar tillämpningen av någon territoriell eller annan begränsning vad gäller den kundassistans och produktservice efter försäljningen som näringsidkaren erbjuder kunden. Det bör inte heller anses innefatta en skyldighet med avseende på eventuella tillkommande kostnader för porto och transporter utanför den avtalade destinationsorten där konsumenten hämtade varan om näringsidkaren i enlighet med direktiv 1999/44/EG ska tillhandahålla en kostnadsfri reparation eller kostnadsfritt byte av en defekt vara eller om näringsidkaren ska bära kostnaderna för att returnera varan till följd av att konsumenten utövar sin ångerrätt i enlighet med direktiv 2011/83/EU. Denna förordning bör därför inte tolkas som att den föreskriver en skyldighet att leverera varor till en annan medlemsstat om näringsidkaren inte annars skulle erbjuda sina kunder möjligheten till sådan leverans, och inte heller en skyldighet att ta tillbaka varor i en annan medlemsstat, eller bära ytterligare kostnader i detta avseende, om näringsidkaren annars inte skulle ha en sådan skyldighet.

- (22) Näringsidkare som omfattas av den särskilda ordningen som föreskrivs i avdelning XII kapitel 1 i rådets direktiv 2006/112/EG måste inte betala mervärdesskatt **i den medlemsstat där de är etablerade**. För dessa näringsidkare som tillhandahåller tjänster som levereras elektroniskt skulle förbudet mot att tillämpa olika allmänna villkor för åtkomst på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort medföra ett krav på att registrera sig för redovisning av mervärdesskatt i andra medlemsstater och kan innebära tilläggskostnader, vilket skulle vara en orimlig börda med tanke på de berörda näringsidkarnas storlek och egenskaper. Därför bör dessa näringsidkare undantas från det förbudet så länge som ordningen är tillämplig.
- (23) I alla dessa situationer kan näringsidkare i vissa fall hindras från att sälja varor eller tillhandahålla tjänster till vissa kunder eller till kunder på vissa territorier på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, till följd av ett specifikt förbud eller krav som fastställts i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagar i enlighet med unionslagstiftningen. Medlemsstaternas lagar kan också kräva, i enlighet med unionslagstiftningen, att näringsidkare iakttar vissa regler om prissättning av böcker. Näringsidkare bör inte förhindras från att efterleva sådana lagar i den utsträckning det är möjligt.

- (24) Enligt unionslagstiftningen är näringsidkare i princip fria att besluta vilka betalningsmedel de vill godta[...]. **I enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 2015/751 och direktiv (EU) 2015/2366 är detaljhandlare som godtar kortbaserade betalningsinstrument av ett visst märke eller kategori inte skyldiga att godta kortbaserade betalningsinstrument av samma kategori men av annat märke. På samma sätt är detaljhandlare som godtar ett debetkort av ett visst varumärke inte skyldiga att godta kreditkort av detta märke, eller att då de godtar konsumenters kreditkort av ett visst märke även godta kommersiella kreditkort av samma märke. En näringsidkare som godtar betalningar eller autogireringar är inte skyldig att ta emot betalningen, om detta kräver ett nytt eller ändrat avtal med en betaltjänstleverantör.** Efter att de gjort detta val [...] finns det dock inga orsaker för näringsidkare att diskriminera kunder inom unionen genom att avvisa vissa handelstransaktioner, eller genom att på annat sätt tillämpa vissa andra betalningsvillkor för dessa transaktioner på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort. I detta specifika sammanhang bör även sådan omotiverad olikvärdig behandling på grund av betalningskontots placering, betaltjänstleverantörens etableringsort eller betalningsinstrumentets utfärdningsort inom unionen uttryckligen förbjudas. Man bör dessutom komma ihåg att förordning (EU) nr 260/2012 redan förbjuder alla betalningsmottagare, även näringsidkare, från att kräva att bankkonton ska finnas i en viss medlemsstat för att en betalning i euro ska godtas. **Näringsidkaren bör ha rätt att ta ut avgifter vid användning av ett betalningsinstrument. Denna rättighet kan dock bli föremål för begränsningar enligt artikel 62.5 i direktiv (EU) 2015/2366.**

- (25) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366¹² infördes strikta säkerhetskrav för initiering och hantering av elektroniska betalningar, vilket minskade risken för bedrägeri för alla nya och mer traditionella betalningsmedel, speciellt onlinebetalningar.

Betaltjänstleverantörer måste tillämpa så kallad stark kundautentisering, dvs. ett autentiseringsförfarande som styrker identiteten för en användare av en betaltjänst eller den som gör betalningstransaktionen. För distansbetalningar, såsom onlinebetalningar, är säkerhetskraven ännu högre, med krav på en dynamisk länk till betalningens belopp och betalningsmottagarens konto, för att skydda användaren ännu mer genom att minimera riskerna i händelse av misstag eller bedrägeriattacker. Som ett resultat av dessa bestämmelser blir riskerna för betalningsbedrägerier desamma för nationella och gränsöverskridande köp och bör inte användas som ett argument för att avvisa eller diskriminera några handelstransaktioner inom unionen. **I situationer där det inte finns några andra medel tillgängliga för näringsidkaren att minska risken för kunders obestånd, inbegripet i synnerhet svårigheter i samband med bedömningen av kundens kreditvärdighet, bör näringsidkare emellertid tillåtas att hålla inne varorna eller tjänsterna tills de erhållit en bekräftelse på att betalningstransaktionen har initierats på rätt sätt. Annorlunda behandling får dock endast grunda sig på objektiva och välmotiverade skäl.**

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (26) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av konkurrensreglerna, särskilt inte artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Avtal som inskränker näringsidkares skyldigheter att inte idka passiv försäljning i den mening som anges i kommissionens förordning (EU) nr 330/2010^[1] till vissa kunder eller till kunder på vissa territorier ses i allmänhet som en begränsning av konkurrensen och kan vanligtvis inte undantas från förbudet som anges i artikel 101.1 i EUF-fördraget. **I undantagsfall kan dock dessa avtal anses vara i överensstämmelse med artikel 101. I dessa väl motiverade fall handlar näringsidkare inte i strid med denna förordning när de inte idkar passiv försäljning. Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka de avtalen.** [...] Denna förordning, och i synnerhet bestämmelserna om åtkomst till varor eller tjänster, bör [...] inte **heller** påverka avtal som begränsar aktiv försäljning i den mening som avses i förordning (EU) nr 330/2010.
- (27) Medlemsstaterna bör utse ett eller flera organ som ansvarar för att vidta effektiva åtgärder för att [...] säkerställa efterlevnad med bestämmelserna i denna förordning. **Dessa organ, som kan inbegripa domstolar eller administrativa myndigheter, bör ha befogenhet att förelägga näringsidkare att följa denna förordning.** Medlemsstaterna bör också säkerställa att effektiva, proportionella och avskräckande [...] **åtgärder** kan [...] **vidtas mot** näringsidkarna vid eventuella överträdelser av denna förordning.

^[1] Kommissionens förordning (EU) nr 330/2010 av den 20 april 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EUT L 102, 23.4.2010, s. 1).

- (28) Konsumenter bör ha möjlighet att vända sig till behöriga myndigheter för att få stöd [...] som underlättar lösningen av sådana tvister med näringsidkare som uppstår vid tillämpningen av denna förordning.
- (29) Denna förordning bör regelbundet ses över, i syfte att föreslå ändringar vid behov. Den första översynen bör i synnerhet fokusera på att eventuellt utvidga det förbud som fastställs i artikel 4.1 b till att även omfatta tjänster som levereras elektroniskt och vars huvudsakliga egenskap är att tillhandahålla åtkomst till [...] eller användning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, eller försäljning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter i immateriell form, förutsatt att näringsidkaren har de erforderliga rättigheterna för de berörda territorierna.
- (30) I syfte att underlätta effektivt verkställande av de bestämmelser som fastställs i denna förordning bör de mekanismer för att säkerställa gränsöverskridande samarbete mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004¹³ också finnas tillgängliga för dessa bestämmelser. De åtgärderna bör dock endast finnas tillgängliga då kunden är en konsument, eftersom förordning (EG) nr 2006/2004 endast gäller lagar som skyddar konsumenternas intressen. Förordning (EG) nr 2006/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (31) För att göra det möjligt att väcka talan om förbudsföreläggande i syfte att skydda konsumenternas kollektiva intressen med avseende på agerande som strider mot denna förordning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG¹⁴, bör det direktivet också ändras genom att det läggs till en hänvisning till denna förordning i dess bilaga I.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") (EUT L 364, 9.12.2004, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (32) Näringsidkare, offentliga myndigheter och andra berörda parter bör ha tillräckligt lång tid att anpassa sig till, och säkerställa efterlevnad med, bestämmelserna i denna förordning. Sett till särdragen hos tjänster som levereras elektroniskt, utom sådana tjänster vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla åtkomst till och användning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, är det lämpligt att tillämpa förbuden i artikel 4.1 b först från en senare tidpunkt vad gäller tillhandahållande av dessa tjänster.
- (33) I syfte att uppnå målet att på ett effektivt sätt åtgärda direkt och indirekt diskriminering på grund av kundernas nationalitet, bosättningsort eller etableringsort är det lämpligt att anta en förordning, som är direkt tillämplig i alla medlemsstaterna. Detta är nödvändigt för att garantera att reglerna om icke-diskriminering tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen och att de träder i kraft samtidigt. Endast en förordning säkerställer den grad av klarhet, enhetlighet och rättssäkerhet som är nödvändig för att göra det möjligt för kunder att fullt ut dra nytta av dessa bestämmelser.
- (34) Eftersom denna förordnings mål – dvs. att förhindra direkt och indirekt diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, även genom geoblockering, vid handelstransaktioner med näringsidkare inom unionen – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att problemet är gränsöverskridande och den befintliga rättsliga ramen inte tillräckligt klar, utan bättre kan uppnås på unionsnivå på grund av dess omfattning och potentiella följder för handeln på den inre marknaden, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (35) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Med denna förordning eftersträvas i synnerhet fullständig förenlighet med artiklarna 16 och 17.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med denna förordning är att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att förhindra **omotiverad** diskriminering som direkt eller indirekt grundar sig på kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort **och genom att definiera situationer där olika behandling inte kan motiveras inom ramen för artikel 20.2 i direktiv 2006/123/EG.**
2. Denna förordning [...] **ska inte tillämpas** på **rent interna** situationer, **där alla relevanta aspekter av transaktionen är begränsade till en enda medlemsstat.**

[...]

[...]

[...]

3. Denna förordning ska inte tillämpas på de verksamheter som anges i artikel 2.2 i direktiv 2006/123/EG.

4. Denna förordning ska inte påverka de bestämmelser som är tillämpliga på skatteområdet.

4a. Denna förordning ska inte påverka de regler som är tillämpliga på området för upphovsrätt och närstående rättigheter, framför allt de regler som föreskrivs i direktiv 2001/29/EG.

5. Denna förordning ska inte påverka unionslagstiftningen om civilrättsligt samarbete. Efterlevnad av denna förordning ska inte tolkas som att en näringsidkare riktar sin verksamhet till den medlemsstat där konsumenten har sin vanliga vistelseort eller hemvist i den mening som avses i artikel 6.1 b i förordning (EG) nr 593/2008 och artikel 17.1 c i förordning (EU) nr 1215/2012. **Framför allt gäller att när en näringsidkare som agerar enligt artiklarna 3, 4 och 5 inte blockerar eller begränsar kundernas åtkomst till sitt onlinegränssnitt, inte omdirigerar kunderna till en version av sitt onlinegränssnitt som är annorlunda än den som kunden först försökte få åtkomst till, oaktat deras nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, inte tillämpar olika allmänna villkor för åtkomst vid försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster i situationer som anges i denna förordning eller när näringsidkaren på ett icke-diskriminerande sätt godtar betalningsinstrument som utfärdas i en annan medlemsstat, ska denne inte enbart på dessa grunder anses rikta sin verksamhet till den medlemsstat där konsumenten har sin vanliga vistelseort eller hemvist.**

6. [...] Artikel 20.2 i direktiv 2006/123/EG ska [...] **fortsätta att gälla, såvida inte särskilda skyldigheter för näringsidkare föreskrivs enligt denna förordning.**

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller [...] **den definition av termen tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg** som fastställs i artikel 7 i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011, **de definitioner av termerna förmedlingsavgift, kortbaserat betalningsinstrument och betalmärke som fastställs i** artikel 2.10, 2.20 och 2.30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 och **de definitioner av termerna betalningstransaktion, betalare, betaltjänstleverantör, betalkonto, betalningsinstrument, autogiro, betalning och stark kundautentisering som fastställs i** artikel 4.5, 4.8, 4.11, 4.12, 4.14, 4.23, 4.24 and 4.30 i direktiv (EU) 2015/2366.

Dessutom gäller följande definitioner **i denna förordning**:

- b) *konsument*: en fysisk person som agerar i syften som ligger utanför hans eller hennes näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.
- c) *kund*: en konsument eller ett företag som är medborgare i en medlemsstat eller har sin bosättningsort eller etableringsort i en medlemsstat och **som uteslutande för slutanvändning** köper eller har för avsikt att köpa en vara eller en tjänst inom unionen [...].

- d) *allmänna villkor för åtkomst*: alla de villkor och all annan information, även **netto**försäljningspriser, som reglerar kundernas åtkomst till varor och tjänster som saluförs av en näringsidkare och fastställs, tillämpas och tillhandahålls allmänheten av näringsidkaren eller för dennas räkning och som är tillämpliga då näringsidkaren och kunden inte skilt har gjort upp ett avtal.
- e) *varor*: alla lösa saker, utom saker som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag; [...]
- f) *onlinegränssnitt*: all mjukvara, däribland en webbplats **eller en del av en webbplats** och applikationer, som drivs av en näringsidkare eller för dennas räkning och vars syfte är att ge kunderna åtkomst till näringsidkarens varor eller tjänster i syfte att utföra en handelstransaktion gällande dessa varor eller tjänster.
- g) *tjänst*: all förvärvsverksamhet som egenföretagare utövar, i regel mot ekonomisk ersättning, enligt artikel 57 i fördraget.
- h) *näringsidkare*: fysisk person eller juridisk person, offentligägd eller privatägd, som agerar i syften som ligger inom ramen för dennas näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke samt varje person som agerar i dennas namn eller för dennas räkning.

Åtkomst till onlinegränssnitt

1. Näringsidkare ska inte, genom användning av tekniska åtgärder eller på annat sätt, blockera eller begränsa kundernas åtkomst till sitt onlinegränssnitt på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort.
2. Näringsidkare ska inte, på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, omdirigera kunderna till en version av sitt onlinegränssnitt som är annorlunda än den som kunden [...] **först** försökte få åtkomst till, genom dess utformning, användarspråk eller andra egenskaper som gör den specifik för kunder med en viss nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, om kunden inte [...] **har gett** sitt uttryckliga samtycke [...] **till** omdirigeringen [...].

Om omdirigering sker med kundens uttryckliga samtycke ska [...] **den version** av onlinegränssnittet **som kunden först försökte få åtkomst till** fortsättningsvis vara lättillgänglig för kunden.

3. Förbuden som fastställs i punkterna 1 och 2 ska inte vara tillämpliga när blockeringen **eller** begränsningen av **kundernas åtkomst till näringsidkarens onlinegränssnitt** eller omdirigeringen [...] krävs för att säkerställa efterlevnad med rättsliga krav i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lag i enlighet med unionslagstiftningen **som gäller för näringsidkarens verksamhet**.

4. Då en näringsidkare blockerar eller begränsar kunders åtkomst till ett onlinegränssnitt eller omdirigerar kunder till en annan version av onlinegränssnittet i enlighet med punkt [...] 3 ska näringsidkaren [...] **lämna en tydlig förklaring till kunderna.** [...] **Förklaringen** ska ges på samma språk som används på den version av onlinegränssnittet som kunden [...] **först** försökte få åtkomst till.

Artikel 4

Åtkomst till varor eller tjänster

1. Näringsidkare ska inte tillämpa olika allmänna villkor för åtkomst till sina varor eller tjänster på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, i [...] situationer **där kunden avser att**
- a) [...] köpa varor **från en näringsidkare** och [...] varorna levereras [...] **till en plats i en medlemsstat till vilken näringsidkaren erbjuder leverans i sina allmänna åtkomstvillkor** eller [...] **hämtas på en plats som omfattas av en överenskommelse mellan näringsidkaren och kunden i en medlemsstat där näringsidkaren erbjuder detta alternativ i sina allmänna åtkomstvillkor,**
- b) [...] **tar emot andra** tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg **från en näringsidkare** [...] än tjänster vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla åtkomst till [...] **eller** användning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, **eller försäljning av upphovsrättsskyddade verk eller skyddade produkter i immateriell form,**

- c) [...] tar emot andra tjänster än tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg [...] från en näringsidkare [...] på en fysisk plats inom en medlemsstats territorium, där näringsidkaren bedriver verksamhet [...].

1a. Förbudet i punkt 1 ska inte hindra näringsidkare från att erbjuda allmänna villkor för åtkomst, inbegripet försäljningspriser, som skiljer sig åt mellan medlemsstater eller inom en medlemsstat och som erbjuds kunder på ett visst territorium eller särskilda kundgrupper.

2. Förbudet som fastställs i punkt 1 b ska inte omfatta näringsidkare som är undantagna från mervärdesskatt på grundval av bestämmelserna i avdelning XII kapitel 1 i direktiv 2006/112/EG.
3. Förbudet som fastställs i punkt 1 ska inte vara tillämpligt när en specifik bestämmelse som fastställts i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagar i enlighet med unionslagstiftningen hindrar näringsidkaren från att sälja varorna eller tillhandahålla tjänsterna till vissa kunder eller till kunder på vissa territorier.

När det gäller försäljning av böcker ska förbudet som fastställs i punkt 1 inte hindra näringsidkare från att tillämpa olika priser för kunder på vissa territorier i den utsträckning detta krävs i medlemsstaternas lagar i enlighet med unionslagstiftningen.

Icke-diskriminering av betalningsrelaterade orsaker

1. **Inom ramen för det utbud av betalningsmedel, dvs. betalningar, autogirering eller ett kortbaserat betalningsinstrument av ett visst betalmärke och en viss betalningskategori som näringsidkare godtar får de inte tillämpa olika [...] villkor för betalningstransaktioner vid försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster, på grund av kundens nationalitet, bosättningsort eller etableringsort, betalkontots placering, betaltjänstleverantörens etableringsort eller betalningsinstrumentets utfärdningsort inom unionen, om**

[...]
 - b) [...] **betalarens identitet eller betalningsinstrumentets giltiga användning kan kontrolleras genom** stark kundautentisering [...] i enlighet med direktiv (EU) 2015/2366, och
 - c) [...] **betalningstransaktionerna** är i en valuta som [...] **näringsidkaren** godtar.
- 1a. Det förbud som föreskrivs i punkt 1 ska, om det är objektivt motiverat, inte utesluta näringsidkarens rätt att hålla inne varorna eller tjänsterna tills näringsidkaren erhållit en bekräftelse på att betalningstransaktionen har initierats på rätt sätt.**

2. Förbudet som fastställs i punkt 1 ska inte utesluta näringsidkarnas möjlighet att ta ut avgifter för användning av ett kortbaserat betalningsinstrument vars förmedlingsavgifter inte regleras i kapitel II i förordning (EU) 2015/751 och för de betaltjänster som inte omfattas av förordning (EU) nr 260/2012 **såvida inte förbudet eller begränsningen av rätten att ta ut avgifter för användning av betalningsinstrument enligt artikel 62.5 i direktiv (EU) 2015/2366 har införts i den lagstiftning i medlemsstaten som näringsidkarens verksamhet omfattas av.** Avgifterna får inte överskrida näringsidkarens **direkta** kostnader för att använda betalningsinstrumentet.

Artikel 6

Avtal om passiv försäljning

- 1. Bestämmelser i** avtal som ålägger näringsidkare **skyldigheter** gällande passiv försäljning **i den mening som anges i kommissionens förordning (EU) nr 330/2010 vilka inte överensstämmer med artikel 101 i EUF-fördraget och med förordning (EU) nr 330/2010** och vilka kräver att näringsidkarna handlar i strid med denna förordning ska anses vara [...] **ogiltiga**.
- 2. De förbud som anges i artiklarna 3,4 och 5 i denna förordning ska inte gälla i situationer där näringsidkare är bundna av ett avtal som kräver att de begränsar sin passiva försäljning och sådana begränsningar överensstämmer med artikel 101 i EUF-fördraget och med förordning (EU) nr 330/2010.**

Artikel 7

Verkställighet [...]

1. Varje medlemsstat ska utse ett eller flera tillsynsorgan som ska ansvara för att denna förordning verkställs **på ett fullgott och effektivt sätt**. [...]
2. Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för [...] **åtgärder** vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de genomförs. [...] **Åtgärderna** ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 8

Kundstöd

[...] Varje medlemsstat ska [...] **utse ett eller flera tillsynsorgan som ska ansvara** för att ge praktiskt stöd till konsumenter i fall att tvister uppstår mellan en konsument och en näringsidkare vid tillämpningen av denna förordning. [...]

[...]

Artikel 9

Översynsklausul

1. Kommissionen ska senast [datum: [...]] **fyra** år efter att denna förordning träder i kraft] och vart femte år därefter lägga fram en rapport om utvärderingen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning, med beaktande av den rättsliga, tekniska och ekonomiska utvecklingen.
2. Den första översynen som hänvisas till i punkt 1 ska utföras i synnerhet i syfte att utvärdera om förbudet som fastställs i artikel 4.1 b även borde omfatta tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg och vars huvudsakliga egenskap är att tillhandahålla åtkomst till och användning av upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade produkter, **eller försäljning av upphovsrättsskyddade verk eller skyddade produkter i immateriell form**, förutsatt att näringsidkaren har de erforderliga rättigheterna för de berörda territorierna.

Artikel 10

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG

1. I bilagan till förordning (EG) nr 2006/2004 ska följande led [nummer] läggas till: "[nummer] [denna förordnings fullständiga titel] (EUT L XX, XX.XX.år, s. X), endast då kunden är en konsument i den mening som anges i artikel 2.3 i förordning år/XXXX."
2. I bilaga I till direktiv 2009/22/EU ska följande led [nummer] läggas till: "[nummer] [denna förordnings fullständiga titel] (EUT L XX, XX.XX.år, s. X)."

Artikel 11

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [datum: [...]] **18** månader efter den dag den offentliggörs].

[...]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande
